

Rose Rosetree

VEIDOO studija

Ką veidas pasako
apie charakterį

Alma littera

ANTRA DALIS.

VEIDO PASLAPČIŲ ATSKLEIDIMAS

9. Pradėkime nuo „pradedančiojo“ antakių

Dabar leiskite man supažindinti jus su antakiais. Nusistebėsite, kiek informacijos teikia veido tyrėjui šis bruožas.

Trumpai žvilgtelėjęs į antakius patyręs veido aiškintojas gali pasakyti apie asmens mąstymo ypatumus ne mažiau nei keletą valandų šnekučia- vėsis su juo apie nereikšmingus dalykus. Mat veido tyrėjui apie **mąsty- mo modelius** byloja kaip tik šis veido bruožas.

Neužmirškite, kad antakiai, kaip ir bet kuris kitas nepaprastas veido bruožas, gali būti apibūdinami pagal ne vieną kategoriją. Pirmoji katego- rija, pagal kurią tirsime antakius, yra plaukelių pasiskirstymas.

Plaukelių pasiskirstymas

Plaukelių pasiskirstymas antakiuose yra nepaprastai iškalbinga ypa- tybė. Kad ją įvertintumėte, žvilgsnį veskite nuo antakio galo prie nosies link ausies. Nagrinėkite vieną antakį vienu metu, nes kairys ir dešinys gali skirtis.

- **„Pradedančiojo“ antakiai prie nosies tankesni, nuo jos tolstant retėja.** Antakio gale matyti tik reti plaukeliai arba jų gali visai nelikti. Pažvelkite į Garį iš mūsų pavyzdžiais parinktų veikėjų.
- **„Baigiančiojo“ antakių plaukeliai išdėstyti priešingai.** Nesvarbu, koks antakio tankumas prie nosies, artėjant prie ausies jų gausėja. Pažvelkite į Metą.

- **Lygių antakių** plaukeliai išsidėstę vienodai tankiai, pavyzdžiui, kaip Vaivos.

Patarimas: vienu metu nagrinėkite vieną antakį, nes to paties asmens antro antakio plaukai gali būti pasiskirstę kitaip. Pavyzdžiui, iš šios Avos nuotraukos sunku pasakyti, kaip baigiasi jos dešinys antakis.

Jeigu į tokį veidą kaip Avos žiūrėsite realiame gyvenime, paprašykite kilstelėti nuo kaktos plaukus arba apie tą antakį nedarykite jokių išvadų.

Tik nesiremkite prielaida, kad abu antakiai vienodi. Kartais šukuose-na, kepure ar tam tikru kampu prieš fotoaparataus pasukus veidą kaip tik slepiama asimetrija.

Tačiau jūs, nauja galia apdovanotas skaitytojai, jau per daug žinote, kad jus apkvailintų!

O kas, jei antakiai tankūs arba reti? Antakių tankis – jau kita kategorija. O jei antakiai išlenkti? Pala, tai dar kita kategorija – antakių forma. Tik jokios reikšmės neturi tai, ar jie tamsūs, ar šviesūs, čia jau kalba baigta. Juk prisimenate, skaitymo iš veido paslaptims spalvos reikšmės neturi.

Taigi kilstelėkite veidrodėlį, mielas skaitytojai. Neužmirškite žvelgti tiesiai. Ką galite pasakyti apie antakių plaukelių pasiskirstymą?

Antakių plaukelių pasiskirstymo aiškinimas

Ši skaitymo iš veido kategorija apibūdina asmens elgesį su detalėmis. Kiekvieno antakio fizinis piešinys atitinka elgesio modelį.

„Pradedančiojo“ antakiai rodo talentą pradėti naujus projektus, tą ypatingą entuziazmą, kurio reikia išitraukiant į naujus darbus.

Su šiuo talentu susijęs pavojus įpusėjus darbą prarasti susidomėjimą juo.

Kol gyvenimas išmokys jus suderinti kūrybiškumo troškimą su pastovumu, be kurio tikrovėje sunku ką nors pasiekti, veikiausiai dėsiai tokie štai dalykai:

- Jeigu jūsų antakiai išretėja maždaug *nuo pusės* ilgio, kaip Fredo kairys antakis, jūs veikiausiai prarasite susidomėjimą projektu jį įpusėję.
- Jeigu jūsų antakiai išretėja maždaug ties *trimis ketvirčiais* ilgio, kaip Antonio kairys antakis, tai veikiausiai atlikus tris ketvirčius darbo jis ims atrodyti toks nuobodus, kad jo tęsti nenorėsite.
- Jeigu jūsų antakiai ima retėti ties *pirmu ketvirčiu*, kaip Valeri (ir mano, jau minėjau, didžiam Timočio Maro siaubui), pradėtą darbą nebus lengva įgyvendinti.

Kodėl tad prarandamas pagreitis? Juk, žiūrint teigiamai, žmonės, kurių antakiai kaip „pradedančiojo“, pasiūlo daugiau naujų sumanymų, idėjų, nei turintys kitų tipų antakius. Bet kai jau pastūmėja savo projektą tiek, kad mato, kur jis krypsta, tikriausiai ima nuobodžiauti. Kūrybingumas skatina imtis kito jau laukiančio sumanymo.

Žmonės su tokiais svajotojų antakiais nėra patikimiausi, kai tenka pasirūpinti smulkmenomis, bet į juos verta atsigręžti ieškant įkvėpimo.

Tačiau „pradedančiojo“ antakių savininkai pajėgūs šį sunkumą įveikti. Tiesiog jiems reikėtų padėti daugiau pastangų, kad užbaigtų savo sumanymus.

Arba jie galėtų savo projektą kam nors perleisti užbaigti. Nieko baisaus, jei kartais kiekviena projekto smulkmena ir nebus padaryta pagal aukščiausius kriterijus.

„Baigiančiojo“ antakiai reiškia talentą tobulai užbaigti darbą pasirūpinant visomis detalėmis. Kuo daugiau laiko skiriate savo projektui, tuo daugiau smulkmenų veikiausiai panorėsite patobulinti.

Tad ar kartais nevarote pats savęs iš proto kaip užbaigti darbo neįstengiąs tobulybės siekėjas? Taip, kaip tik taip.

Kita bėda gali būti jūsų polinkis atidėlioti. Turiu galvoje ne visas atidėliojimo formas, nes jų esama be galo daug. Žmonėms su „baigiančiojo“ antakiais būdingas nepaslankumas. Jie nenori imtis naujo projekto.

Kodėl taip yra? Asmenybės su „baigiančiojo“ antakiais žino, ko nori. Galite iškart nusiteikti, kad su jais bendradarbiaudamas bet kaip ir kuo greičiau darbo nepadarysite.

Vienas mano pažįstamas su „baigiančiojo“ antakiais trejetą metų ruošėsi sutvarkyti miegamojo spintą. Darbą jis atliko per šešias valandas. Suprantama, tobulai.

Lygūs antakiai. Paskutinio šios kategorijos varianto tikrai neliks nepastebėjęs tas, kurio lygūs antakiai. Pavyzdžiui, Vaivos.

Jeigu jūsų antakių plaukeliai vienodai pasiskirstę per visą ilgį, tikriausiai žinote kodėl: jūs visomis detalėmis pasirūpinate nepriekaištingai.

Lygių antakių savininkui darbai klostosi nepaprastai sklandžiai. Suformuluojate idėją, ją išskleidžiate, užlyginate bet kokius trūkumus. „Nieko čia baisaus, – pagalvojate. – Viskas pataisoma.“

Suprantama, šioje amžino mokymosi planetoje sunku išvengti spąstų. Tad turėkite galvoje ir nedidelį išbandymą, kuris kartais gali tykoti ten, kur gyvenime viskas klostosi lengviausiai. Bet tai tik nedidelė problemėlė, gal pasakytume, nišos problema, tad napanikuokime.

Na, gerai, štai ta jūsų problemėlė: *jums trūksta tolerancijos kitiems žmonėms.*

Ir nesvarbu kontekstas, šios bėdos dinamika standartinė. Svarstote, kas yra tiems kitiems žmonėms? Kodėl jiems nesiseka tai, kas mums atrodo vieni juokai?

Pavyzdžiui, jeigu jūsų antakiai vienodai tankūs per visą ilgį, jums visai paprasta užbaigti savo darbą iki smulkmenų. Tad galbūt manysite, kad tai lygiai taip paprasta ir visiems kitiems. Nuolat girdėsis jūsų bambėjimas: „Na ir kas yra tai tingiai apsileidėlei Valeri? Ar ji kokia kvaištelėjusi, ar ką?“ O gal: „Nesuprantu, kaip tas Metas vis užsiknisa su smulkmenomis? Juk suaugęs žmogus, atrodo, vienas du padarytų ir čiuožtų toliau kaip aš.“

Tad taip ir burbate be paliovos... O tai jau pakantumo kitiems žmonėms stoka.

Kodėl kiti gyvenime nepritaiko *jūsų* talentų? Todėl, kad jie užsiėmę taikydami *savus*.

Gal norėtumėte sužinoti, kaip išvengti šios lygių antakių savininko nepakantumo žmonijai bėdos? Užuoat kritikavęs kitus už netikėlišką negėbėjimą pasirūpinti smulkmenomis, įprasminkite savo turimą talentą. Tuomet, žiūrėkite, nusimetęs kritikos našta, imsite ir išmokssite sėkmingiau bendrauti su žmonėmis.

O dabar praktinis patarimas: nugalėkite drovumą

Drovumo priežastys gali būti itin paslaptingos, nesuvaldomos. Ne visas jas įveiksime skaitymu iš veido, tačiau pabandykime jų tiesiog išvengti. Perskaitykite skyrių apie antakių plaukelių pasiskirstymą ir su skirtingų antakių savininkais šnekėkitės jų kalba.

Tarkime, jūs su nauju bičiuliu (iš mūsų veikėjų grupės) traukiate į miesto centrą. Praeinate statybų aikštelę. Atsižvelgdama į bičiulio antakių tipą siūlau pokalbį pradėti taip:

- Į bičiulį, kurio antakiai kaip „pradedančiojo“, kaip antai Valeri iš mūsų veikėjų, galite kreiptis: „Na ir darbelio čia. Kaip manai, ar jie kada nors pabaigs?“
- Į draugą su „baigiančiojo“ antakiais, kaip Meto, galite kreiptis: „Gerbiu žmones, kurie tokia darbe sugeba užbaigti viską iki smulkmenos, o tu?“

- Žmogui, kurio vienodo tankio antakiai, pavyzdžiui, kaip Vaivos, galima pasakyti: „Tikiuosi, kad šios netvarkos vadovai pabaigę ras žmonių, pajėgsiančių sutvarkyti aplinką. Ar matei, kiek mažai žmonių dorai atlieka darbą iki galo?“

Požiūris, ir ne tik į antakius

Sveikinu, įveikėte pirmą kategoriją. Tokios pat sekos laikysimės ir toliau interpretuodami veido bruožus:

1. Išsiaiškinkite konkretaus bruožo variantus.
2. Pažiūrėkite pavyzdžius iš parinktų veikėjų grupės.
3. Patikrinkite, ką matote veidrodyje.
4. Išmokite kiekvieną iš galimų pasirinkimų paaiškinti.
5. Pagalvokite, ar tai tinka ir jums.
6. Mums aptarus naują kategoriją, pavyzdžių pasidairykite tikrame gyvenime. Laiko turite pakankamai. Juk tai daryti galite visą gyvenimą.

Be galo paprasta!

Tik dar trumpai stabtelėkime ir viena kita smulkmena praplėskime jūsų požiūrį. Tai suteiks jums, kaip veido tyrėjui, ypatingo pastabumo.

Ar tiesiai žvelgiate į save?

Praverstų pasitikrinti, ar tinkamai taikote metodiką. Ar jau įpratote skaičiuodamas iš veido žiūrėti tiesiai?

Išmėginkite štai tokį pratimą, kad pajustumėte tai, ką turiu galvoje sakydama, jog veido tyrėjas turėtų veidrodį laikyti tiesiai. Reikės jūsų ir patikimo draugo, žinoma, rankoje laikomo veidrodėlio. Tačiau jei neketinate tam skirti kelių minučių, tai paprašysiu praleisti tolesnius nurodymus ir iškart imtis skyrelio „Atskirkite kairę veido pusę nuo dešinėsios“.

Šios technikos rezultatai bus geri tik atlikus visus žingsnelius. Paskaitymas prabėgomis gali sugadinti tobulą techniką.

Na, tai ar pasiruošęs eksperimentui, naujasis veido tyrėjau? Nuosekliai perskaitykite visus žingsnelius. Juos atlikdamas prirėkęs žvilgtelėkite į nurodymus:

1. Garsiai ištarkite: „Aš save gerbiu.“
2. Užsimerkite. Giliai įkvėpkite, paskui kvėpuokite normaliai. Žodžiais nusakykite savo savijautą. Atsimerkite.
3. Veidrodėlį pasidėkite ant šlaunų. *Žiūrėkite į save iš aukštai* tiesiogine žodžio prasme. Pakartokite pirmą žingsnį. *Vėl pažvelkite į save iš aukštai*. Pakartokite antrą žingsnį.
4. Iškelkite veidrodėlį aukščiau. Paverskite aukšтын veidą. Toks žiūrėjimo kampas įdomus tuo, kad matote savo smakrą, tačiau kaklo tiesiai po smakru visai nematyti. Man tai atrodo stačiai juokinga.
5. Neskubėdamas *pažvelkite į save iš apačios*. Pakartokite pirmą žingsnį. *Vėl pažvelkite į save iš apačios*. Pakartokite antrą žingsnį.
6. Pakelkite veidrodėlį taip, kad į save *žvelgtumėte tiesiai*. Gerai pažiūrėkite. Pakartokite pirmą žingsnį. Dar kartą pažvelkite į save vis taip pat laikydamas veidrodėlį. Pakartokite antrą žingsnį.
7. Atsimerkite. Technikos tikrinimo pratimas baigtas.

Na, tai ką išmokote, nauja galia apdovanotas skaitytojau? Gal šį tą jums pasakė net jūsų paties balso tonas?

- Atsižvelgiant į fizinę padėtį, net tie patys kartojami žodžiai, pavyzdžiui, „aš save gerbiu“, galėjo nuskambėti skirtingai.
- Vidinis jūsų įvaizdis galėjo pasikeisti.
- Fiziniam kūne galėjo rasti skirtingos pajautos.
- Kiekvienas mūsų kitokia kalba išreiškiamame giluminį savęs suvokimą. Ar kalbant vidine jūsų kalba, atsižvelgiant į veidrodžio kampą, nesikeitė giluminiai suvokimai?

Kurią padėtį pajutote kaip tinkamesnę, užtikrinančią asmenybės vientisumą?

Kaip pasuktas veidrodėlis suteikė aiškesnį jūsų paties atvaizdą?

Į nuotraukas irgi žiūrėkite tiesiai

Dabar, kai įsitikinome, kuris žiūrėjimo į veidą kampas tikslesnis, aptarkime ir dar šį tą. Kai skaitote žmonių veidus iš nuotraukų, jas laikykite tiesiai.

Išeitį visuomet galima rasti. Kilstelėkite kompiuterio ekraną, pakelkite aukščiau knygą ar skaitymo prietaisą. Padarykite, kas reikalinga, veido

tyrėjau, kad veido vaizdas atsidurtų tiesiai prieš jus. Žvelgti į žmones iš viršaus tikrai negražu. O laužti kaklą aukštyn, stengiantis pažvelgti į juos iš apačios, irgi nedera.

Tiek žiūrint iš apačios, tiek iš viršaus matomi veido bruožai iškreipiami. Tai gali iškreipti ir atskleidžiamas paslaptis.

Štai į ankstesnį panašus eksperimentas, kuris padės jums aiškinti veido bruožus iš nuotraukų. Šis pratimas irgi pareikalaus vos kelių minučių. Ar pasiruošęs jas paskirti tam, kad išsiugdytumėte geresnius veido tyrėjo įpročius?

Viliuosi, taip. Tačiau jeigu nusiteikęs veikiau slysti paviršiumi, tada praverskite iki skirsnelio „Atskirkite kairę veido pusę nuo dešinėsios“. Padėkite į šalį ir šiuos nurodymus, perskaitysite juos, kai būsite pasiruošęs iš tiesų to imtis.

Ir šį eksperimentą atlikdamas nuosekliai perskaitykite visus žingsnelius. Juos atlikdamas prireikus žvilgtelėkite į nurodymus.

Pasirinkite nuotrauką, kurioje aiškiai matyti kieno nors veidas. Gal net ir tą dailią didžiulę Avos nuotrauką, jei turite šios knygos kopiją. Aš irgi pavyzdžiu pasirinkau Avą. Taigi:

1. Garsiai ištarkite: „Žmones gerbiu taip, kaip noriu, kad jie mane gerbtų.“
2. Užsimerkite. Giliai įkvėpkite, paskui kvėpuokite normaliai. Žodžiais nusakykite savo savijautą. Atsimerkite.
3. Avos nuotrauką pasidėkite ant šlaunų. Pažvelkite į ją *iš aukštai* tiesiogine žodžio prasme.
4. Atkreipkite dėmesį į kurį nors iš jos fizinio veido bruožų. Paskui į kitą bruožą. Tada pamatykite trečią. Nors dar neišmokote jų paaiškinti, niekas netrukdo jų pamatyti! Paskui pakartokite antrą žingsnį.
5. Pakelkite Avos nuotrauką aukščiau. Ištempkite kaklą, kol aiškiai įžiūrėsite jos atvaizdą. Smakrą teks pakelti ir galvą atversti panašiai kaip ankstesnio pratimo penktame žingsnyje.
6. Ilgokai žiūrėkite į Avą *iš apačios*. Žiūrėkite tiek, kol išvysite tris tuos pačius veido bruožus, kuriuos jau matėte pirmiau. Pakartokite antrą žingsnį.
7. Laikykite Avos nuotrauką lygiai ir žvelkite į jos veidą *stačiu kampu*. Pakartokite antrą žingsnį.
8. Atsimerkite. Technikos tikrinimo pratimas baigtas.

Naujasis veido skaitytojai, ką pastebėjote ši syki? Argi veidas neatrodo natūraliau žvelgiant į jį tiesiai? Ar toks žvilgsnis nėra pagarbesnis?

Ačiū, kad nepagailėjote laiko šiam pratimui atlikti. Nuo šiol gerai pagalvosite prieš žvelgdamas į žmogų iš aukščiau ar žemiau.

Pasirinkta padėtis, be abejonės, smarkiai nulems veido tyrimo rezultatų tikslumą.

O jei žmogus gerokai už jus aukštesnis ar žemesnis?

Nuo tokio asmens pasitraukite kiek toliau. Nereikės taip smarkiai kelti galvos.

Arba susitarkite, kad aiškinant veido bruožus abu sėdėsite.

Tiek popierines nuotraukas, tiek atvaizdus elektroniniuose prietaisuose lengviausia laikyti reikiamoje tiesioje padėtyje.

Tad prasmingas ketinimas ir garbingas tiesus žvilgsnis į atvaizdą – viena iš tų paslapčių, kurios užtikrins sėkmingesnį veido paslapčių aiškinimą. Tai padės jums pagarbiai protu, kūnu ir dvasia įsijausti į veido skaitymą atskleidžiant asmens charakterį.

Atskirkite kairę veido pusę nuo dešinėsios

Jau žinote, kaip svarbu skaitant iš veido vienu metu sutelkti dėmesį į vieną jo pusę. Tai aptarėme ketvirtame skyriuje. Dabar panagrinėkime išsamiau.

- Dalykiniams tikslams skaitykite dešinę veido pusę.
- Kairė pusė padės perskaityti šio žmogaus santykių su kitais paslaptis.

Prisiminkime antakių plaukelių pasiskirstymą. Galbūt jūsų antakiai skirtingi?

Šio požymio nematome mūsų veikėjų grupėje (gal išskyrus Avą ir profiliu parodytus asmenis). Tačiau gali būti, kad jūs ar tas, kurio veidą nagrinėjate, apdovanoti kaip tik tokiais antakiais.

Ar dėl asimetrijos žmogus tampa keistas, bjaurus ar nenormalus? Ne, visai ne. Tačiau ji veikiausiai įspėja apie viešo ir privataus žmogaus gyvenimo aspektų skirtumus.

Branginkite šią informaciją. Visuomeninių ir asmeninių vaidmenų skirtumai rodo žmogaus gilumą. Kai kiekvienų santykių intymioji pusė „išverčiama į išorę“, tada visus juos tik ir galima pavadinti „paviršutiniškais“.

Iš tiesų formaliems ir asmeniniams žmonių santykiams dažnai būdingi reikšmingi skirtumai. Asmeninio stiliaus ypatumai turi fizinius atitikmenis. Juos pastebėsite nagrinėdamas veidą, pavyzdžiui:

- Jei dešinys antakis yra „baigiančiojo“ kategorijos, toks asmeninis stilius apibūdina darbinę veiklą ir tai, kaip jis susipažįsta su kitais visuomeninėje aplinkoje.
- Jei kairys antakis yra „pradedančiojo“ kategorijos, toks asmeninis stilius apibūdina artimus santykius su žmonėmis, o tai jau visai kitas gyvenimo kontekstas.

Tad ar keista, kad veido tyrėjas turi mokėti atskirti kairę pusę nuo dešinės?

Tačiau tai padaryti gali būti sunkiau, nei atrodo. Pagalvokite, ar žiūrint į veidrodį dešinė veido pusė matysis dešinėje veidrodžio pusėje? Ar kairė veido pusė atsispindės kairėje pusėje?

Regis, paprasta. Iš tiesų – ne visai.

Veidrodžiai krečia keistus pokštus. Jokia kita gyvenimo situacija nepadedą taip aiškiai atskirti kairės ir dešinės veido pusių.

Juk veidrodis „sukeičia“ puses.

Aišku, nusiskusti dėl to lengviau, kaip ir pasidažyti lūpas.

Ir jokioje kitoje gyvenimo situacijoje dešinė jūsų pusė negalėtų taip tiksliai sutapti su kito asmens veido dešine puse. Nebent tas žmogus stovėtų šalia jūsų ir žiūrėtų į veidrodį.

Dar kartą susipažinkite su Fredu

Fredas padės jums pasijusti drąsiau atskiriant kairę pusę nuo dešinės. Štai jo veidas visu gražumu.

Fredas realiame gyvenime

Tačiau ar veidrodyje Fredas mato tokį savo veido atvaizdą? Ne, jis mato štai ką:

Fredo atvaizdas veidrodyje

Tarp kita ko, nedideli Fredo apykaklės skirtumai iš abiejų kaklo pusių padeda jums tinkamai nukreipti žvilgsnį. Kaip apdairiai vyrukas pasielgė taip apsirengdamas, tiesa?

Subtilesnė asimetrija

Dėl nosies pakrypimo Fredo veidui būdinga ryški asimetrija. Tačiau net ir dėl subtilesnės asimetrijos atvaizdas veidrodyje gali atrodyti gana skirtingas nuo „veido, kurį mato visi, išskyrus žvelgiantysis į veidrodį“.

Klifa realiaame gyvenime

Na, pažiūrėkime į Klifą. Jo veido asimetriją visų pirma lemia dešinys antakis ir dešinė akis. Dešinėje veido pusėje jie yra truputėlį aukščiau nei kairėje. Klifo burnos dešinys kamputis irgi aukščiau už kairįjį. Pa-lyginkite.

O štai kaip Klifas *tariasi* atrodaš matydamas savo atvaizdą veidrodyje:

Klifo atvaizdas veidrodyje

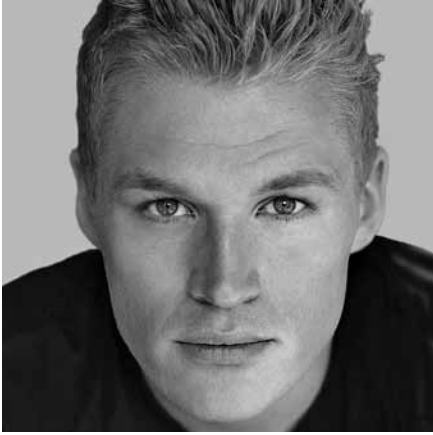
Kaip aiškiau pamatyti veido asimetriją

Jums, naujasis veido tyrėjas, prireiks tik stačiakampio veidrodėlio ir galvos nuotraukos.

1. Nuotrauką lygiai padėkite ant stalo.
2. Ilgesnį veidrodėlio kraštą pridėkite prie nosies vidurio nuotraukoje.
3. Veidrodėlį pakreipkite 90° kampu.
4. Tada žiūrėkite, kol pataikysite tokį matymo kampą, kai matysis dvi kairės arba dvi dešinės pusės sykiu.

Arba galima pasinaudoti „Photoshop“ kompiuterine programa. Kaip tik tai ir padarė kompiuterinės grafikos specialistė Melani Mateson (Melanie Matheson): ji parodė, kokie reikšmingi gali tapti krūvon sutelkti subtilūs skirtumėliai.

Pirmiausia pažvelkime, kaip Oliveris atrodo tikrovėje. Paprasta galvos nuotrauka, toks mielas vaikinąs. Veidas gana simetriškas.

Oliveris realiaime gyvenime

Tačiau Oliverio veido kairė ir dešinė pusės mažumėlę skiriasi. Štai tie skirtumai:

- tankesnis dešinys antakis,
- dešinė akis arčiau nosies,
- raukšlėlės kaktoje tik kairėje pusėje.

Bet vis viena, koks dailus vaikinai! Ši asimetrija ne tik kalba apie jo sielos dovanas, ji parodo ir skirtingą asmens elgesio su svetimais ir draugais stilių.

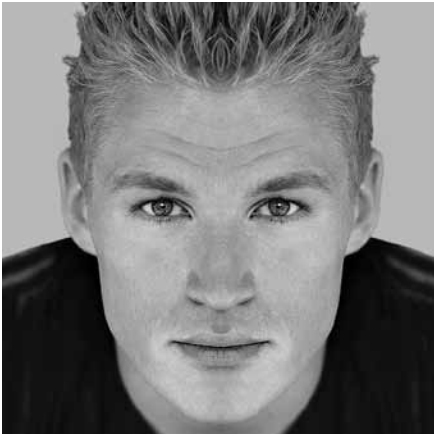
Man regis, ši subtili asimetrija Oliverio veidui suteikia žmogiškumo. Tai tarsi skirtumas tarp dainininko, kuris dainuoja pats, ir „tobulo“ „Auto-Tune“ atlikimo.

Tad veido asimetrija tyrėjui be galo reikšminga. Tikrai verta pasistengti ją išvelgti.

Norėdama padėti įvertinti skirtumą pateikiu keletą kontrastingų atvaizdų, kurie pravers jums lavinant veido tyrėjo akį. „Photoshop“ taikomąja programa profesionalė Melani sugebėjo „nukirpti“ pusę nufotografuoto veido, nukopijuoti jį kaip veidrodinį atvaizdą ir sudėti dvi puses draugėn, kad atrodytų it vienas veidas.

Veidotyrininkais nesantys asmenys „užglaisto“ nedidelius skirtumus tarp dešinės ir kairės pusių. Bet ar tie skirtumai tikrai tokie nereikšmingi?

*Oliveris. Dvi DEŠINĖS
veido pusės, sudėtos sykiu*

*Oliveris. Dvi KAIRĖS
veido pusės, sudėtos sykiu*

Sukeiskite puses

Tikiuosi, jus įtikinau, naujaja galia apdovanotas veido tyrėjau. Skaitant iš veido svarbu atskirti kairę veido pusę nuo dešinėsios.

O štai mano mėgstamas triukas. Kai žvelgiate į nuotrauką ar šalia jūsų kambaryje esantį žmogų, nesiremkite prielaida, kad matote tą patį, ką žiūrint į veidrodį. Užuot taip manęs, „sukeiskite puses“. Atsistokite taip, tarsi ketintumėte paspausti tam žmogui ranką.

Ranką paspausti juk jau esate įgudęs, tad greitai susiorientuosite, kaip elgtis. Jūsų dešinė ranka lengvai pakyla prie kito žmogaus dešinėsios.

O dabar šiek tiek abstrakčiau: jūsų žvilgsnis irgi pakyla ir sminga į atitinkamą veido pusę.

Tad visa ta daugelio metų praktika spaudžiant ranką labai jums pravers kaip veido tyrėjui atskiriant dešinę pusę nuo kairiosios.

Taigi apibendrinkime, gudrusis skaitytojai: kairė ir dešinė pusės turi savo prasmes.

Stabtelėkite, įsižiūrėkite į kiekvieną veido pusę. Nereikėtų sakyti, kad pirma jūsų pamatyta pusė jau viską pasako apie žmogų.

Taigi, kai žiūrite į žmogaus veidą ir aiškinate jį kaip veidotyrininkas, – jei žiūrite ne į veidrodį, – neužmirškite mintyse „sukeisti“ pusių. Taip tinkamai įžiūrėsite kairės ir dešinės pusių skirtumus.